

ODWODZIĆ SIĘ (12) *vb impf*

się (7), się (5).

Oba o jasne; imp z tekstów nie oznaczających ó.

inf odwozić się (4). ◇ *praes 3 sg* odwozi się (2). ◇ *imp 2 sg* odw(o)dź się (1). ◇ *1 pl* odw(o)dzmy się (1). ◇ *con 3 sg m* by się odwoził (1). ◇ *part praes act* odwoząc się (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII (z Cn, XVIII) w. s.v. odwieść.

1. Zmieniać miejsce pobytu; oddalać się, odchodzić; secedere, sevocare se Cn (3) :

Zwrot: »po kąciech się odwozić« (1): Y v nas też takżeby też śnadź mało nie lepiej czynić/ głośno á iawnie wŕzytkim mówić nie ŕzeptać/ po kąciech ŕie nie odwozić. *RejZwierc* 83v.

Szereg: »kryć się i odwozić« (1): A ci którzy oboie czynią/ y ludźiom w duchownych potrzebách ŕłużą/ y ŕwoiey duŕze modlitwą ogłodzić niechcą: máią ŕię ná wzor Pána ŕwego iáko nawięcey mogą kryć y odwozić *SkarKaz* 609a.

Przen (1) :

Zwrot: »myślą [od czego na co] się odwozić« (1): ochotniej dla niego wczáłow tych krotkich odŕtępuemy: á od tey ŕię zgniŕley ziemie/ myŕlą/ ná ŕłuchanie onego weŕela odwozmy/ y podnoŕmy. *SkarŻyw* 127.

2. Zaprzestawać czegoś, powstrzymywać się; abducere se, avocare a. revocare animum, avocare se, deduci deponere ex memoria, seducere se, sevocare se, subducere se, traducere animum a. cogitationem Cn [od czego (2), od kogo (1)] (4) : Ale ty nie odwoź ŕie od poczćiwey rzeczy *RejWiz* 51v; Częŕtokroć od rzeczy ŕię trudnych odwoząc/ wŕywoćiech y powieŕciách ŕwiętych ochłodę ŕwoię y czytanie miał *SkarŻyw* 201.

W przeciwstawieniu: »odwozić się ... poŕępować« (1): iuŕ baczę iż rozumną duŕzę/ Ná więŕŕzey Pan pieczy ma/ to ták zeznáć muŕzę. Ktora ŕie w ŕwey bácźności rozumem ŕpráwuie/ Od złęgo ŕie odwoząc/ w lepŕze poŕępuie. *RejWiz* 138.

Szereg: »odnosić się abo odwozić« (1): roŕpomni ŕie/ co to ieŕt ŕtać mocnie przy woley Bogá Oycá ŕwego niebieŕkiego/ á nie dáć ŕie/ áni ŕtráchowi/ [...] áni dobrodzieiŕtwu/ ktore omylne ieŕt bez opátrźności Pána tego/ ábyŕ ŕie miał odnosić ábo odwozić od tego Pána ŕwego. *RejPos* 40v.

3. Usprawiedliwiać się, oczyszczać się z zarzutów, uniewinniać się (5) :

odwozić się czym (1): Kupiec łyę [!] odwozdy miłoferdzye^m *RejKup* dd3v.

a. praw. Dowodzić swej niewinności przed sądem (4) : á będzieli ŕię chciał pozwány odwieŕć to ná iego woli/ iedno iż ŕie tymże obyczáiem ma odwozić *UstPraw* Bv; Táke Krzeŕciánin ná pomowę żydowŕką, ielli Żyd nie ma ŕwiádká, ŕam Krzeŕciányn ŕie odwozi *SarnStat* 246.

odwozić się kim, czym (2): ŕkazaly abi ŕzye Borzoboathi odwozyl przyŕzyegami ŕŕwoyemi *LibLeg* 11/158v; *UstPraw* C.

Szereg: »dowodzić albo się odwozić« (1): Gdy ŕtroná ŕwiádky wiedzye ktorymi dowodzi/ álbo ŕię odwozi/ tedy ten co ie wiedzye ma dáć od nich ŕądowi óŕm groŕzy. *UstPraw* C.

Synonimy: **2. odciągać się, odrażać się, odrywać się, odstępować; 3. obmawiać się.**

Formacje współrdzenne cf 2. WIEŚĆ.

Cf ODWODZENIE SIĘ

